

er ganske simpelt af den Grund, at naar man saaledes indfører en i sine Principper ny Organisation, saa kan man være fuldstændig overbevist om, at selv om i og for sig Princippet er fuldkommen rigtig og godt, vil dog Udførelsen deraf blive i mange Henseender mangelfuld. Det er noget, som følger med; thi der er mange Ting, som man i enhver Administration maa komme til ad Erfaringens Vej, og der er mange Mangler, som først opdages, naar man har gjort visse Erfaringer osv. i en vis Periode i alt Fald. Hvad enten det er rigtigt at komme til et helt nyt Princip eller ikke, vil der være mange Mangler til Stede. Man staar paa en ganske anden sikker Fod, naar man bygger paa det, som er, altsaa foretager, hvad man kalder en Reform, spørger sig selv: hvilke Mangler har der vist sig i Udviklingen, og hvorledes skal man nu raade Bod paa disse Mangler, staaende paa det Grundlag, som er? Forinden dette Forsvar, som skulde ligge i, at man i væsentlige Henseender vil vende tilbage til de Forhold, som vare til Stede før 1885, har jeg kun hørt eller set to andre Grunde, og de forekomme mig heller ikke i mindste Maade at kunne være afgørende. Man har omtalt det, at der ofte, hyppig kom Klager fra Befolkningens Side over Jærnbanebestyrelsen, og at der var en Del Misfornøjelse til Stede med den Maade, paa hvilken Jærnbaneadministrationen udfører sit Hverv. Jeg skal tilstaa, at der jo af og til forefindes saadanne Klager, men jeg tror, man maa være meget naiv, naar man tror, at det ikke vil finde Sted, hvorledes end Styrelsen bliver. Der vil altid være mange, som ville høre deres Misfornøjelse med, at en eller anden Ting med Hensyn til Jærnbaneadministrationen ikke passer rigtig for dem; og deres Klager ville altsaa, selv om de vare til Stede i større Omfang, end de ere, ikke være afgørende. Historien viser det ogsaa meget godt; thi naar vi tænke os tilbage f. Eks. til Tiden, før det hele blev Statsdrift, hørte vi den Gang ogsaa mange Klager, og de gik allesammen i modsat Retning, gik allesammen ud paa: Hvor det er skrækkeligt at være under den sjællandske Jærnbanebestyrelse; nej, saa er det ganske anderledes, sagde man, med Statsdriften i Sylland og Fyn, og dette gav sig ogsaa praktisk Udslag derved, at man bestemte sig til, at Staten skulde løbe Jærnbanerne her paa Sjælland for at gennemføre en Statsdrift ogsaa for de sjællandske Baners Bedkommende. Der var fuldstændig Enighed i saa Henseende, alle vare enige, baade Regeringen og Repræsentationen, baade Folketing og Lands-

ting, kort sagt alle, om at det var nødvendigt, fordi man ikke kunde komme til en nogenlunde god Jærnbanedrift uden dette. Jeg paaستاar ikke absolut, at den ærede Ordfører er enig i dette, men jeg kan heller ikke sige det modsatte; der er dog flere Steder i Betænkningen Ytringer, som tyde paa, at han snarere kunde ønske at vende tilbage til Privatdrift. Men i alt Fald var det saaledes den Gang, og for at man skal kunne tage Hensyn til de Klager, der fremsættes, maa man først nærmere undersøge dem. Man maa for det første stille alle dem ud, som ere utilbørlige, hvor vedkommende maatte kunne sige sig selv, at der ikke kan tages Hensyn til dem. Dernæst ogsaa de fra vedkommende Klagers Standpunkt fuldkommen fornuftige Klager, hvor man vel ikke kan sige, at han burde have indset deres Mangel paa Berettigelse, hvor det derfor kan være ganske rimeligt, at han har klaget, men hvor det dog til syvende og sidst viser sig, at det af Grunde, som han og maaste en stor Del af Publikum ikke kender, ikke reelt er muligt, eller det er nødvendigt ikke at kunne tage Hensyn til Klagerne. Der bliver altsaa tilbage kun de saa, om hvilke man maa sige, at det er Klager, der virkelig fornuftigvis kan tages Hensyn til, og som der ikke er taget Hensyn til; men saa kommer atter det Spørgsmaal frem: Er dette da nogen Grund til at omordne Administrationen? Det er det jo aabenbart ikke, medmindre Skylden ligger i Organisation af Administrationen. Saasnart den ligger i hvilket som helst andet Forhold, Personerne f. Eks. eller noget helt andet, som ikke har noget med Organisationen at gøre, indeholder det ikke Spor af Grund til derfor at forlade den Organisationsplan, som ellers kunde være heldig og fornuftig. Der er endnu en Grund, der kunde motivere det, som jeg senere skal komme til, men her blot berøre en Grund, som man ogsaa har anført, og som er kommen frem mange Gange fra den ærede Ordfører i Dag, nemlig at den nuværende Organisation er altfor flod udrustet, altfor rigelig og kostbar. Men dette er jo aabenbart heller ikke noget absolut Motiv til, at man gaar over til et helt nyt Administrationsystem. Det kan kun bestemte motivere en anden Ting, nemlig at man søger at indskrænke det oversflødige i den Administration, som er, og saaledes ad den Vej forvandler den fra at være en maaste for flod og kostbar Administration til at være en Administration med et passende Antal Kræfter og medførende et passende Maal af Omkostninger. Alt dette gør, at Mindretallet ikke har kunnet fravige det Standpunkt, at Forsøget bør gøres, om ikke den Reform af det